

Rådernes høringssvar til nye og ændrede sagsbehandlingsfrister på udvalgte sagsområder i Socialforvaltningen i Københavns Kommune

17. november 2023

Sagsnummer
2023-0433744

Dokumentnummer
2023-0433744-1

Handicaprådet, Dialogforum og Udsatterådet takker for det tilsendte høringmateriale og muligheden for at afgive bemærkninger til Socialforvaltningens forslag til nye og ændrede sagsbehandlingsfrister i Socialforvaltningen i Københavns Kommune. Rådene vælger at svare samlet på denne høring, da vi deler de nedenstående synspunkter i denne sag, og vi håber således, at rådernes bekymringer vil stå tydeligt, når de præsenteres samlet. Det bemærkes, at forperson for Dialogforum har supplerende bemærkninger til høringssvaret som er vedlagt som bilag 1. Der er et afsnit som indeholder eksempler på problematikker ift. sagsbehandlingsfristerne, mens det andet afsnit skal læses som en forlængelse af sidste afsnit om data.

Positivt med sagsbehandlingsfrister

Rådene finder det generelt positivt, at der findes sagsbehandlingsfrister på socialområdet, da det er med til at give borgerne et billede af, hvor lang tid der går fra de ansøger om hjælpen, til at de kan forvente et svar fra forvaltningen. Det er derfor positivt, at Socialforvaltningen er kommet med forslag til sagsbehandlingsfrister på områder, hvor der i dag ikke er fastsat en frist, som forvaltningen ellers skal efter retssikkerhedsloven.

Sagsbehandlingsfristerne er lange og bliver endnu længere

Når det så er sagt finder rådene, at sagsbehandlingsfristerne i dag generelt er for lange, og rådene finder det bekymrende, at Socialforvaltningen i de fleste tilfælde ønsker at gøre sagsbehandlingsfristen endnu længere, end den reelt er i dag. Det gælder fx socialpædagogisk bistand (servicelovens § 85). Rådene er bekymrede for retssikkerheden for de mange borgere, som skal vente længe i usikkerhed. En usikkerhed som for manges vedkommende kan have negative følger i form af forværring af deres tilstand.

Rådene forstår, at Socialforvaltningen i høringsbrevet gør opmærksom på, *"at en ændring af sagsbehandlingsfristerne ikke betyder, at den faktiske sagsbehandlingstid bliver længere, end den er i dag, men har*

alene til formål at give borgerne et mere realistisk billede af sagsbehandlingstiden, når de henvender sig om hjælp". Det er rådene ikke enig i.

Først og fremmest antyder denne sag, at når der er et problem med at overholde en frist, så rykkes fristen. Det giver anledning til bekymring om, hvorvidt dette blot er den første i en længere række af fristudsættelser, som vil blive foretaget på socialområdet. Rådene savner, at forvaltningen viser et ønske om at nedbringe ventetiden fx ved at sætte fristen lidt op ift. den nuværende, og samtidig fremlægge planer for hvordan sagsbehandlingstiden nedbringes. Herudover bemærker rådene, at de foreslåede nye frister ligger lige omkring det dårligste niveau, når der sammenlignes på tværs af 6-byerne.

Socialområdet er presset

At sagsbehandlerne i Socialforvaltningen har svært ved at overholde fristerne, er et symptom på de mange besparelser, som er gennemført på socialområdet i de senere år. Rådene finder det bekymrende, ikke mindst i lyset af de mange besparelser, som forvaltningen planlægger for 2024, som Socialudvalget skal godkende i november 2023.

Bekymrende med manglende data for sagsbehandlingsfristerne

Rådene finder det bekymrende, at der for en del paragrafer i dag ikke er data for den gennemsnitlige sagsbehandlingstid. Det gælder både for de paragraffer, hvor forvaltningen ønsker at ændre sagsbehandlingsfristen og for paragraffer, hvor forvaltningen ønsker at indføre en sagsbehandlingsfrist. Rådene opfordrer til, at der systematisk følges op på samtlige paragraffer, så Socialudvalget får et bedre billede af, hvor lang tid borgeren venter på at få en afgørelse på sin ansøgning.

Rådene finder det derfor også positivt, at forvaltningen i bilag 1 til indstillingen til Socialudvalget skriver, at den arbejder på at sikre en bedre dataunderstøttelse.

Med venlig hilsen,

Janne Sander, Sine Møller Sørensen og Bo Heide-Jochimsen
Forpersoner i hhv. Handicaprådet, Dialogforum, og Udsatterrådet.

Bilag 1. Supplerende bemærkninger fra forperson i Dialogforum

Et par eksempler på problematikker som ikke skal ses som udtømmende

Ift. pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom, SEL § 118. Det bør ikke være muligt, at en sagsbehandler skal sidde og vurdere, hvor "nær døden" en person er og hvornår man mener, at behandlingen ikke kan udsættes, uden formålet forspildes (dvs. personen dør). Socialforvaltningen I bør bevare den nuværende frist som er omgående/hurtigst muligt. Alternativt bør en indført frist ikke være længere end den der eksisterer i Sundheds-og Omsorgsforvaltningen på 10 dage. Behovene for familierne og den døende bør ikke anses som anderledes, fordi man tilhører en anden forvaltning.

Mht. praktisk hjælp og personlig pleje på børnehandicapområdet, SEL § 44, jf. § 83 er det bekymrende, at sagsbehandlingstiden formentlig blot bliver længere. Det giver dog en mulighed for, at forvaltningen kan indberegne den forventet (og forlænget) sagsbehandlingstid, når den estimerer forventet udgifter til tabt arbejdsfortjeneste, som synes at komme bag på forvaltningen ved hver eneste kvartalsprognose, hvortil konsekvenserne for resten af området påvirkes sfa. tilbageholdenhed på andre ydelser for ikke at overskride budgettet.

Ved at indføre en sagsbehandlingstid til uvisiteret tilbud jf. SEL §§ 82 a og b, ændrer forvaltningen formålet med paragraffen. Den har jo netop til hensigt at tilbyde tidligt forebyggende indsatser, således at de lange sagsbehandlingsfrister ikke forværre folks livssituation. At den tillige sættes til 4 uger, accepterer forvaltningen derved at paragraffen benyttes som en § 85 light, som er det der allerede praktiseres. Hvis I vælger at lave et uvisiteret tilbud til et visiteret tilbud, bør dette IKKE ske uden, at det bliver en afgørelse der kan påklages til Ankestyrelsen. P.t. er det jo ikke muligt, da tilbuddet er uvisiteret. Yderligere bør det bemærkes, at de indsatser der fremgår af det sparekatalog som Socialudvalget sidder og behandler i disse dage, netop begrundes med at være "kan" tilbud. Dette har vi også hørt om § 82-indsatserne.

Forvaltningen ønsker at indføre en frist på 4 uger til dækning af udgifter til husleje og lign. til fængslede pensionister (§ 45 i FØP/§ 46 i lov om social pension). Det er positivt, at der fastsættes en vejledende frist, hvor der pt. ikke er en. Men vi ved ikke, hvad der er praksis pt. og vi kender derfor heller ikke konsekvenserne af den nuværende behandlingstid. Men en behandlingstid på 4 uger (og da erfaringer viser formentlig vil blive overskredet) er det sandsynligt at denne behandlingstid vil medføre, at flere mister deres bolig pga. behandlingstiden, da man yderligere skal lægge til, at der går en rum tid før personen, får

hjælp/mulighed for at sende ansøgningen (hvis de er fængslet). Dette vil lægge yderligere pres på forvaltningen, når personen løslades, hvor det ikke blot vil være udgifter der skal dækkes men også (sociale) indsatser der skal ydes, behandlingstid for indstilling til bolig, forværring af personens livssituation ets. M.a.o. vil det unægtelig føre til større resourcetræk på netop de ressourcer vi ikke har. Og det lægger pres på mange af de andre områder med risiko for forlænget sagsbehandlingstid.

Bekymrende med manglende data for sagsbehandlingsfristerne

Det skal dog også bemærkes, at dette "arbejde" har pågået de seneste 7 år, uden dette har ført til bedre data. Tværtimod ved vi mindre end vi gjorde inden forvaltningen startede. Forvaltningen bør i den forbindelse have skærpet opmærksomhed på, at I ikke fortsætter denne praksis med at implementere IT-systemer over hele forvaltningen, på en måde, hvor forvaltningen ikke er i stand til at bevare et minimum af overblik over data. Det er stærkt bekymrende, at data ikke vægtes højere ift. begejstringen over nye IT-systemer.

Ift. at være mere åbne omkring sagsbehandlingsfrister, bør forvaltningen ligeledes prioritere relevante ledelsesinformationer, som hidtil har bestået af irrelevante opgørelser af behandlingstiden for fx enkeltydelser, men ikke ift. sociale ydelser/socialpædagogisk støtte. Hertil oplyses der for øvrigt heller ikke, hvor mange der har fået dem godkendt, hvorfor det blot bliver mindre informativt.

Sidst bør politikerne være opmærksom på Borgerrådgiverens arbejde og løbende fx. ift. langvarige behandlingstider og begrænset støtte på fx. § 85.